

SEAS jo ikke haft fornyede udgifter i meget lang tid på de pågældende sideordnede aktiviteter. Derfor vil vi gerne vide, hvorfor man vælger datoen den 1. oktober. Vi kunne måske som den konservative ordfører, fru Eva Møller, være lidt bekymrede for, om der måske rundt omkring i andre elselskaber ligger projekter, som skal ind under den her lov. Men jeg forventer, at ministeren bekræfter, at det her kun vedrører SEAS.

Derudover er der spørgsmålet om de rationaliseringer, der skal opnås. Vi synes selvfølgelig, at det er prisværdigt, at SEAS har været i stand til at få sammenstrøket et rationaliseringsprojekt, som betyder, at man over ca. 15 år er i stand til at få tilbagebetalt gælden; men hvad er det egentlig for en gæld, der skal tilbagebetales? I forslaget står der, at det drejer sig om de ca. 230 mio. kr., men det har jo undervejs været sådan, at SEAS har frasolgt en del af aktiviteterne, f.eks. havbruget osv. Derfor vil vi også godt have oplyst, om det stadig væk er 230 mio. kr., som er den gæld, der skal betales; og hvis svaret er ja, hvor er så indtægterne fra de frasalg, der rent faktisk har fundet sted, blevet af, siden SEAS kom i vanskeligheder?

Men uanset om det nu er 230 mio. kr. eller måske kun 180 mio. kr., eller hvad ved jeg, skal pengene betales tilbage, og princippet om, at SEAS går ud og udnytter nogle rationaliseringsgevinster, er et godt og fornuftigt princip. Det bliver selvfølgelig forbrugerne i området, der i form af manglende nedsatte elpriser kommer til at betale regningen, men i den sidste ende er det jo også deres eget repræsentantskab, deres egne lokale folk, der har skabt problemerne.

Og dog. Det er jo sådan, at der har været indtil flere energiministre, som benyttede enhver chance til at lade sig fotografere i drivhusene dernede på Masnedø og smilende fortalte om, hvor fantastisk projektet var. Derfor ligger der også i Folketinget og endnu mere hos tidligere energiministre et både faktisk og moralsk ansvar for, at sagen opstod. Derfor forventer vi, at man ikke kun lokalt, men også centralt i Energi ministeriet har lært så meget af denne sag, at vi aldrig nogen sinde igen skal opleve et tilsvarende projekt og tilsvarende problemer. I den forbindelse kan vi jo så passende afvente, hvad der kommer af udspil fra regeringen i forhold til de sideordnede aktiviteter, man gerne ville have haft at elværkerne skulle indlede, men hvor EU foreløbig har sagt nej.

Til slut: Fremskridtspartiet støtter selvfølgelig lovforslaget, og vi vil gøre alt, hvad vi kan for, at det får en hurtig og nem udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at grundtanken om, at man kan drive et gartneri ved hjælp af kølevand fra et kraftværk, er en god idé. At man så driftsmæssigt og finansieringsmæssigt er kommet ud i en situation, som vi nu ser resultatet af, er en anden sag.

Men jeg vil godt sige både til hr. Kim Behnke, fru Eva Møller og hr. Peter Hansen-Nord, at vi hele tiden fra Socialdemokratiets side har ment, at det i denne her situation var rimeligt at undersøge alle alternativer til bunds, vende hver en sten i sagen, forhandle med NESAs, forhandle en kommunal model, forhandle hver eneste udvej, som man kunne finde på. Nu er vi så kommet til et tidspunkt, hvor vi må sige, at mulighederne ser ud til at være udtømt. Derfor er det også udmærket og fornuftigt af de borgerlige partier at gå ind for forslaget.

Men det skal jo ikke være sådan, at man automatisk kan komme til regeringen med sådan et problem, som regeringen jo er uden skyld i, og så bliver det slettet med et pennestrøg. Man skal belyse alle muligheder. Dette er sket nu, og den nuværende energiminister har så kastet al sin energi ind i at få sagen løst til alles tilfredshed; og det synes jeg ikke skal fordunkles af, at SEAS har været ude i en vanskelig situation.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det gode danske mundheld: »Skomager, bliv ved din læst!« – ikke ved din hest, som nogle tror, det hedder – gælder jo altså også i det her tilfælde. Hvis man nede på Masnedø havde ladet lokale erhvervsgartnere stå for gartneriet, kan det godt være, at det ikke var blevet så stort og så flot, og det kan godt være, at ministrene ikke havde haft nær så mange invitationer til at komme ned og røre ved tomaterne, men så havde vi måske ikke haft det problem, som vi står med i dag. Derfor er denne sag et godt eksempel på, at man rundt omkring på elværkerne altså skal kende grænserne for, hvad man skal beskæftige sig med.

Det er ikke fair af hr. Martin Glerup så at hævde – i hvert fald ikke over for Fremskridtspartiet – at det er fint nok, at vi nu støtter forslaget. Lige fra den første gang, hvor den nuværende ledelse i SEAS henvendte sig til Folketingets Energipolitiske Udvalg, sagde vi, at den lokale løsning, de havde formuleret, og som vi i dag ser formuleret som et lovforslag, syntes vi